

Nyírbátori Ütőegyüttes

A Nyírbátori Ütőegyüttes 1980-ban alakult a zeneiskola diákjaiból Kozma László vezetésével. Némi túlzással elmondható, hogy létük egy váci élménynek köszönhető. 1978-ban a zeneiskola tantestületi kirándulást szervezett, melynek egyik programja a váci Bartók Béla Zeneiskola meglátogatása volt. Akkoriban a csak ütőhangszerekből álló kamarazenei formáció még szakközépiskolai, főiskolai szinten is ritka volt, zeneiskolai szinten pedig szinte ismeretlen. A hangszerek sokasága, a szokatlan hangzásvilág nemcsak a muzsikáló gyerekeket, hanem a közönséget is magával ragadta. Ez az élmény inspirálta Kozma Lászlót arra, hogy érdeklődő fiatalokból létrehozza a kisváros ütőegyüttesét. 1980. május 16-án mutatkoztak be először nyilvános hangversenyen.

Műsorválasztásukban igyekeznek az ütőhangszeres irodalom különböző stílusait megmutatni. Repertoárjukban szerepelnek klasszikus szerzők művei, régi magyar táncok, dél-amerikai és afrikai ritmusok, ezeken kívül fiatal magyar szerzők darabjait is előadják. Kozma László közvetlen alkotói kapcsolatot létesített két fiatal komponistával: Borsody Lászlóval és Zempléni Lászlóval. Ők évek óta darabok sorát írják ütős formációknak, közülük többet kimondottan a nyírbátori együttes részére.

Kezdetben a városban és vonzáskörzetében léptek fel iskolai és városi ünnepeken. Az országos ismertséget az 1982-es Váci Országos Ütőhangszeres Találkozó hozta. Ettől kezdve ezeknek a találkozónak - mely később ütős kamaraversennyé alakult át- rendszeres résztvevői. Itt 1996-ban első, 1999-ben második helyezést értek el. 2002-ben óriási megtiszteltetésként ők adhatták a rendezvény gálahangversenyét. A közel két órás produkció hatalmas sikert aratott a hallgatóság körében, a közönség szünni nem akaró tapssal provokálta ki a ráadásokat.

Rendszeres résztvevői a székesfehérvári Alba Regia Kamarazenei Napoknak, ahol mindig bejutottak a gálahangversenyre, sőt 1993-ban ők nyitották meg a találkozót.

Egyik legnagyobb sikerük a 2007-ben megrendezett Európai Ifjúsági Zenei Fesztiválon való közreműködés, ahol nemcsak a nyíregyházi programon, hanem felkérésre a budapesti záróünnepségen is játszottak több száz külföldi fiatal előtt, Magyarországról egyedüli ütőcsapatként.

Hazai fellépéseik mellett zenéltek Olaszországban, Romániában, Lengyelországban, Németországban, az MTV négyszer készített róluk tévéfelvételt.

1988-ban és 1993-ban indultak a „Ki mit Tud”-on, mindkét alkalommal az országos válogatóig sikerült bennmaradniuk a mezőnyben.

Kiemelkedő szakmai munkájuk bizonyítékai az ütőhangszeres találkozónokon elért előkelő helyezéseik, arany okleveleik. 1988-ban az együttes munkáját Nívó-díjjal jutalmazták, művészeti vezetőjük pedig Nyírbátorért emléklakettet vehetett át. 2010-ben a Nyírbátori Ütőegyüttes kiemelkedő zenei tevékenységéért Pro Urbe kitüntetésben részesült.

Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett:

A kitűnő zenepedagógus, Kozma László azzal az elsődleges céllal hozta létre az együttest, hogy a zene iránt fogékony gyerekeket megismertesse a kamarazene örömével. Az évről-évre változó összetételű lelkes kis csapat pedig szívügyének tekinti, hogy minél szélesebb körben megismertesse a közönséget ezzel a kamarazenei formációval. Magas színvonalú munkájukat nemcsak hazai” terepen” ismerik el, hanem számos zenei folyóirat is elismerő szavakkal nyilatkozott róluk. A Parlando 1987. évi számában a következő szavakkal méltatta az együttest: „ A Nyírbátori Ütőegyüttes néhány év alatt biztos helyet harcolt ki magának

a szakma élvonalában. Tanárunk Kozma László, aki hatalmas lelkesedéssel, állandó újat akarással teremtett egy olyan szinte profi, gyerekekből álló ütőegyüttest, amely környezetében nyilvánvalóan nagyon értékes, fontos közművelődési szerepet tölt be.”

A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források):

Kaliba András, „Az Ütőegyüttes ebben az évben is bizonyított”, Bátor, 1993 7.-8. 8.p.
Szabolcsi Miklós, „Tíz éves a nyírbátori Ütőhangszeres Együttes”, Bátor, 1990. 5. 4.p.
„Ütősök sikere Vácott: ők adták a gálaműsört”, Bátor, 2002. 3. 5.p.
Fekete Anikó, „Nyírbátor zenei élete”, szakdolgozat, Debrecen, 1996. 31.-34.p.